

[Socialministeren.]

midlertidige tilskudsordning virkede i praksis, efter at der var gennemført en endelig lønningsplan for ledere og medarbejdere ved disse institutioner. Imidlertid medgik der så megen tid til at afslutte forhandlingerne med organisationerne og opnå bevillingsmyndighedernes tilslutning til lønningsplanens gennemførelse, at lønningsplanen først kunne bekendtgøres ved et cirkulære fra socialministeriet af 20. februar 1948 og et cirkulære fra overinspektionen for børneforsorgen af 28. februar 1948.

Da den nye lønningsplan forudsætter en aflønning efter tjenestemandslovens principper, og at overinspektionen skal foretage en normering af personalet i hver enkelt af de godt 550 godkendte forebyggende institutioner, har det endnu ikke været muligt for overinspektionen at godkende normeringsplanerne for alle institutioner, således at man først efter udløbet af indeværende finansår kan danne sig et tilstrækkeligt indtryk af, hvorledes lønningsordningen vil påvirke institutionernes økonomi. Da yderligere det midlertidige løntillæg, der blev indført ved loven af 30. oktober 1948 med virkning fra 1. januar 1948, har forrykket grundlaget for de hidtidige lønninger, har udvalget om forebyggende børneforsorg anset det for nødvendigt, at den midlertidige tilskudsordning fortsat kommer til at gælde i finansåret 1949—50, således at man kan danne sig et indtryk af, hvorledes tilskudsordningen vil virke i praksis under en mere stabil lønningsordning.

Socialministeriet er enigt med udvalget om, at det vil være nødvendigt yderligere at se tiden an i næste finansår, inden man søger at gennemføre en endelig tilskudsordning. Da det er socialministeriets indtryk, at den midlertidige tilskudsordning i det store og hele har virket tilfredsstillende, vil der næppe heller være nogen betænkelighed ved at fortsætte endnu et år under denne ordning.

Jeg vil dog mene, at man allerede nu bør gennemføre en ændring på et enkelt punkt. Efter bestemmelsen i forsorgslovens § 128, stk. 1, nr. 3, er det et vilkår for godkendelsen af en institution for forebyggende børneværn til statstilskud, at institutionen udelukkende eller dog væsentligst modtager børn af mindrebemidlede forældre. Dette har imidlertid skabt en vanskelig situation for de børnehaver, der ikke opfylder denne betingelse, hvilket bl. a. også gælder et stort antal halvdagsbørnehaver. Det er derfor meningen ved forslaget at give børnehaver, der forpligter sig til at modtage et

vist antal børn af ubemidlede forældre til en lavere takst end den iøvrigt fastsatte, adgang til at få tilskud til driften fra staten og vedkommende kommune på ialt indtil 35 pct. af de anerkendte tilskudsberettigede driftsudgifter. Selvom denne tilskudsprocent kun svarer til halvdelen af den, der normalt gives børnehaver, vil jeg mene, at det offentlige herved kan give disse institutioner en sådan håndsrækning, at det er muligt at videreføre dem på en forsvarlig økonomisk basis.

Endelig skal jeg anføre, at det er hensigten, at den ny tilskudsordning foreløbig kun forsøgsvis skal gælde for finansåret 1949—50, således at man kan indhøste erfaringer om, hvorvidt ordningen bør gøres permanent ved gennemførelsen af en endelig tilskudsordning for institutioner for forebyggende børneværn.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje landsting at fremsætte forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov nr. 53 af 27. februar 1947 om forøget offentlig støtte til anerkendte private opdragelseshjem.

Årsagen til lovforslagets fremsættelse er, at det i loven af 27. februar 1947 er bestemt, at forslag til fastsættelse af statens tilskud til private opdragelseshjem for tiden fra 1. april 1949 skal forelægges rigsdagen i rigsdagssamlingen 1948—49. Med henblik på en ændring bl. a. i reglerne for statstilskud til opdragelseshjemmene blev der efter loven af 27. februar 1947 nedsat et særligt udvalg. Dette har imidlertid ikke kunnet blive færdig med sit arbejde, navnlig fordi man har ment at måtte afvente, hvad der kommer ud af skattekommissionens overvejelser med hensyn til spørgsmålet om den fremtidige fordeling af de offentlige udgifter mellem staten og kommunerne. På nærværende tidspunkt er det derfor ikke muligt at foreslå en mere omfattende nyordning af reglerne om statens tilskud til opdragelseshjemmene.

På et enkelt punkt har det imidlertid vist sig påkrævet at foreslå de gældende regler ændret. Loven af 27. februar 1947 bestemmer i § 2, at der stilles 300 000 kr. til rådighed til gennemførelse af påkrævede forbedringer, ombygninger og reparationer af anerkendte private opdragelseshjem. Dette beløb blev allerede i efteråret 1945 under forhandlingerne forud for nyordningens gennemførelse fastsat rent skønsmæssigt og er ikke blevet reguleret i anledning af den senere skete prisstigning. Hertil kommer, at der er en overordentlig stor trang til